

BIEZPIECZNA SZKOŁA- BEZPIECZNY UCZEŃ

Temat: Spójrz inaczej, nie jesteś sam!

Cele ogólne:

- Jak właściwie rozpoznawać trudne sytuacje i jak ich unikać
- Uświadomienie uczniom gdzie i jak szukać pomocy w trudnych sytuacjach i jak je rozwiązywać.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- rozpoznaje potrzeby osób osamotnionych,
- uczy się wrażliwości na potrzeby osób potrzebujących pomocy,
- próbuje wczuwać się w stany emocjonalne i sytuacje kolegów koleżanek,
- szuka rozwiązań sytuacji trudnych.

Formy pracy:

- zbiorowa
- grupowa
- indywidualna
- scenka tematyczna

Środki dydaktyczne:

- fragmenty książek E. Zubrzyckiej „Dobre i złe sekrety”, „Słup soli”,
- rozsypanka wyrazowa,
- ulotka do rodziców.

Załączniki:

1. Rozsypanka wyrazowa
2. Karty pracy
3. Paski z wnioskami
4. Ulotka do rodziców
5. Cytat Jana Pawła II

Przebieg zajęć:

1 Powitanie- zabawa „Ludzie do ludzi”

Dzieci zbierają się parami i stają naprzeciwko siebie. Na hasło prowadzącego dotykają się np. rękami (ręka do ręki), uszami (ucho do ucha), głowami, plecami, stopami. Kiedy prowadzący powie: ludzie do ludzi- zadaniem dzieci jest podanie sobie rąk i zmiana par.

2. Pogadanka na temat osamotnienia.

a. Opowiedz o sytuacji, gdy czujesz się osamotniony, pozostawiony samemu sobie, gdy wydaje się, że jesteś sam ze swoimi problemami w szkole lub w domu. Nie umiesz właściwie ocenić zachowań kolegów, którzy cię krzywdzą. Jak się wtedy czujesz?

b. Jak rozumiesz słowa Jana Pawła II ?

„Czujesz się osamotniony, postaraj się odwiedzić kogoś, kto jest jeszcze bardziej samotny”

3. Praca w grupach

Grupa I

„Inne dzieci w sekrecie namawiają cię do złego.
Bądź asertywny-powiedz Nie ! ”

1 Z rozsypanki wyrazowej ułóż zdania, które powiedzą ci jakie złe lub niebezpieczne rzeczy robią dzieci, kiedy rodzice nie widzą:

- a/ razem palą papierosy
- b/ piją napoje z alkoholem
- c/ ty nie jesteś chory, a ktoś częstuje cię pastylkami mówiąc, że to dobre lekarstwo
- d/ starsze dziecko namawia cię abyś wszedł na dach albo na zewnątrz balkonu
- e/ starsze dzieci proponują ci dziwne rzeczy do wączania, lizania lub jedzenia, czujesz, że to nie jest dobra zabawa.

Rozmowa kierowana na temat rozsypanki.

Pytania:

-Czy któryś punkt kojarzy się komuś z was, z sytuacją jaka wam się przydarzyła?

Przedstaw treść tego zadania (asertywność) swoim kolegom, koleżankom za pomocą scenki.

Podsumowanie pracy grupy (wniosek)

(Nie ulegaj namowom. Nie słuchaj! Powiedz nie! Oceń sytuację czy jest dla ciebie bezpieczna. Odejdź, zawołaj kogoś dorosłego).

Przypnij wniosek na tablicy.

Grupa II

„Dręczyciel”

„Pewnego dnia po lekcjach spostrzegłem, że Guz znalazł sobie kolejną ofiarę - nowego ucznia w szkole. Najpierw znalazł pieniądze , a potem popychał go i poszturchiwał.

Stałem jak słup soli. Rozjarzałem się wokoło . Było nas kilkunastu. Wszyscy zamarli w bezruchu i patrzyli na poczynania Guza bez mrugnięcia okiem. Potrafiłem myśleć tylko o jednym:

„Ja też jestem nowy. Czy będę następny?”

Rozmowa kierowana na temat tekstu.

Pytania:

Co to jest dręczenie kogoś, poznałeś taką sytuację ?

Czy dzieci mogą dręczyć dzieci? Jak sobie poradzić w tej sytuacji?

Może oglądaliście film lub czytaliście książkę, które poruszały temat samotności, odrzucenia dziecka przez grupę?

Podsumowanie pracy grupy (wniosek)

(„Dręczyciel nie jest silny, na jakiego wygląda. Solidarność polegająca na ukrywaniu czyjeś krzywdy to tchórzostwo. Nie bądźcie bierni, nie patrzcie obojętnie na to, co ktoś robi ”)

Przypnij wniosek na tablicy.

Grupa III.

„Odmawiaj uczestniczenia w złych zabawach”

1. Przeczytaj tekst:

Czasem trudno jest zachować się inaczej niż cała grupa. Uleganie grupie wydaje się łatwiejsze. Jeśli jednak bierzesz udział w tej zabawie, to potem odpowiadasz za to, co się dzieje. Dzielisz winę ze wszystkimi uczestnikami zabawy. Nie możesz tłumaczyć, że ty tylko patrzysz! Kiedy nie reagujesz, przyglądasz się temu co wyprawia grupa, pokazujesz, że nie zgadzasz się na to.

Rozmowa kierowana na temat tekstu.

Pytania :

Opowiedz o takiej niebezpiecznej zabawie, którą widziałeś? -aś?

Odegrajcie scenkę do tekstu:

-Boisz się? Boisz! Tchórz, tchórz!

-Możesz mnie nazywać tchórzem. Uważam, że to jest niemądre i niebezpieczna zabawa. Odchodzę i nie będę się z wami bawić w ten sposób. Mam nadzieję że nikomu z was nie stanie się krzywda. Jeśli komuś nie podoba się ta zabawa niech odejdzie razem ze mną i będziemy się bawić w

Wniosek :

Odmawiam uczestniczenia w złych zabawach. Mam odwagę, mam silny charakter i własne zdanie . (przypnijcie do tablicy)

Podsumowanie:

Spójrz inaczej, nie jesteś sam!

- Nie ulegaj namowom. Nie słuchaj! Powiedz nie! Oceń sytuację czy jest dla ciebie bezpieczna. Odejdź, zawołaj kogoś dorosłego.
- Odmawiam uczestniczenia w złych zabawach. Mam odwagę, mam silny charakter i własne zdanie . W razie potrzeby zwracam się do osoby zaufanej.
- Dręczyciel nie jest silny, na jakiego wygląda. Solidarność polegająca na ukrywaniu czyjeś krzywdy to tchórzostwo. Nie bądźcie bierni, nie patrzcie obojętnie na to, co ktoś robi.

W sytuacjach trudnych dla ciebie, twoich bliskich lub kolegów i koleżanek możesz zwrócić się o pomoc do (wychowawca, pedagog, psycholog)

Ważne numery telefonów:

Szkoła Podstawowa 86 2189010 , (997 lub 112),

Czy chcielibyście, aby w waszej klasie było małe stowarzyszenie pomocy na rzecz osób, które się czują samotne? A może założycie takie stowarzyszenie „Nie jesteś sam”?(może być to praca domowa)

SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI ZADANIA 8

W ramach programu „ BEZPIECZNA SZKOŁA, BEZPIECZNY UCZEŃ ” w miesiącu marcu 2013r. w klasach I-III zostało zrealizowane zadanie 8. Przeprowadzono konwersatorium na temat: „Spójrz inaczej, nie jesteś sam “.

Każdego dnia w swoim życiu napotykamy problemy, które próbujemy rozwiązywać sami. Na ten temat zostały przeprowadzone zajęcia w klasach I – III, których myślą przewodnią były słowa naszego patrona Jana Pawła II „Czujesz się osamotniony, postaraj się odwiedzić kogoś, kto jest jeszcze bardziej samotny” Celem konwersatorium było nauczenie właściwego rozpoznawania trudnych sytuacji oraz uświadomienie uczniom gdzie i jak szukać pomocy.

Uczniowie wykazali się wrażliwością na potrzeby osób znajdujących się w trudnych sytuacjach. Potrafią wczuwać się w stany emocjonalne kolegów i koleżanek będących w potrzebie. Umieją skorzystać z pomocy osób i instytucji znajdujących się na terenie naszej szkoły i miasta.

Rodzice otrzymali informacje w formie ulotki, w której dzieci informują i proszą o zainteresowanie i pomoc w rozwiązywaniu ich trudnych sytuacji.

Marzena Przybyszewska,
Mirosława Rakowska,
Barbara Rogińska,
Barbara Salwa.